

opusdei.org

Thư Đức Giám quản – tháng 6 năm 2014

Thư tháng 6 của Đức Giám quản nhấn mạnh đến nhân đức đối thần: Đức Trông Cậy. Ngài mời gọi chúng ta cầu nguyện cùng Đức Cha Alvaro del Portillo: “Lạy Chúa, xin đừng tin tưởng con; nhưng con xin phó thác nơi Ngài”.

16-06-2014

Các con thân mến!

Nguyện xin Chúa Giêsu thương gìn giữ các con của Cha!

Đại lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống đang đến gần vào Chúa nhật tới, và tiếp theo đó chúng ta hân hoan trở lại mùa Phụng vụ Thường niên. Giáo Hội mời gọi chúng ta tiếp tục nỗ lực thực thi công việc hằng ngày: Quyết tâm chiến đấu để nên thánh. Hãy tận dụng sự thôi thúc chúng ta đã có trong những tuần lễ trước. Suy ngẫm chiến thắng vinh quang của Đức Kitô trên tội lỗi và sự chết, sự Phục sinh và lên trời vinh hiển của Người, và việc gửi Đấng An Ủi đến, đã đem đến cho chúng ta sự khích lệ mới để hướng tầm nhìn của ta đến đích điểm thực sự của cuộc hành trình dương thế: đó là Thiên Đàng. Với tâm tình kết hiệp sâu sắc với Giáo Hội, Thánh Josemaria mời gọi chúng ta chuẩn bị cho Đại lễ Chúa Ba Ngôi Cực Thánh vào Chúa nhật sau Lễ Hiện Xuống bằng Tam nhật thờ phượng và tạ ơn, *“Trisagium Angelicum”*: *tibi laus, tibi gloria, tibi gratiarum actio in saecula sempiterna, o beata Trinitas!*

[1] Chúng con ca ngợi Chúa, chúng

con chúc tụng Chúa, chúng con tạ ơn Chúa đến muôn thuở muôn đời, lạy Ba Ngôi Chí Thánh!

Lòng háo hức hỉ hoan trong Chúa nâng cuộc sống thường ngày của chúng ta lên tầm siêu nhiên, đó chính là dấu chỉ của những linh hồn nghiêm túc đáp lại ơn gọi nên thánh. Cha đã chứng kiến Đức Cha Don Alvaro đáng mến của chúng ta đã nỗ lực sống kết hiệp với Thiên Chúa như thế nào, như được hưởng nếm trước việc chiêm ngắm Thiên Chúa và tình yêu vĩnh hằng của Người trên Thiên Đàng. Cũng như Thánh Josemaria trong những năm cuối đời, Cha Alvaro thường cầu nguyện bằng lời Thánh Vịnh: *vultum tuum, Domine, requiram*,^[2] *Lạy Chúa, con luôn tìm kiếm dung nhan Ngài*. Ngài đã dùng những lời ấy để giữ Chúa hiện diện trong bốn phận và công việc hằng ngày.

Đức Cây là nguồn trợ lực mạnh mẽ để hướng những suy nghĩ của chúng ta về Chúa trong mọi việc chúng ta làm. Cha Don Alvaro thường ngược nhìn Nhà Tạm hay ảnh Đức Mẹ với hết cả tâm tình yêu mến và sùng kính sâu xa. Ngài hết lòng cảm tạ sự hiện diện thực sự của Đức Kitô trong Thánh Thể, và sự chăm sóc từ mẫu của Đức Maria. Đức tin đã cho Ngài nếm trước niềm vui được chiêm ngắm và hoan hỉ sống với Chúa trên Thiên Đàng, cách trực diện, không như cách chúng ta làm trên dương thế, nơi chúng ta chỉ có thể chiêm ngắm Chúa như qua một tấm gương, với những hình ảnh mờ ảo.[3] Vì thế, mặc dù phải chịu đựng những thương tổn ở cột sống đôi lúc gây ra những đau đớn vô cùng trên đôi chân, Ngài không bao giờ bỏ lỡ việc bái quỳ mỗi khi đi ngang qua Nhà Tạm. Ngài tự nhủ rằng những khó chịu đó, một khi dâng lên Chúa, sẽ như một cách làm vinh danh Người và phó thác nơi Người.

Ai trong chúng ta cũng đều nhận ra rằng dù hết sức cố gắng bước theo dấu chân Chúa Kitô, chúng ta vẫn luôn trải nghiệm những giới hạn của bản thân mỗi ngày. Tình trạng sức khỏe hay đau yếu, sự tụt hậu mỗi ngày, những lo lắng tự nhiên (điều không nên lấy đi sự bình an của chúng ta) dành cho những người ta yêu thương, cho nhu cầu của Hội Thánh và xã hội, chính là động thực để ta thể hiện lòng trông cậy. Thánh Josemaria đã khuyên chúng ta “làm mới các quyết tâm của các con mỗi sáng bằng một *Serviam* kiên định!, *Con sẽ phục vụ Ngài, lạy Chúa!* Làm mới quyết tâm của các con không phải là nhượng bộ, là đầu hàng sự biếng nhác hay sự ăn không ngồi rồi; đối diện với các nhiệm vụ với lòng cậy trông và lạc quan lớn lao hơn, tự nhủ rằng khi ta thất bại trong những cuộc chạm trán nho nhỏ như thế, ta sẽ vượt lên bằng lòng mến chân thật.” [4]

Cuộc sống của người môn đệ Đức Kitô không đồng nghĩa với việc luôn tiêu cực, cũng không phải là sự kiềm nén ao ước được hạnh phúc sâu thẳm trong tâm hồn chúng ta. Vì như Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã viết: “Chúng ta cần có... hy vọng để giúp chúng ta dẫn bước mỗi ngày”. [5]

Trong cùng bức tông thư ấy, Ngài nói: “ngày qua ngày, con người cảm nghiệm những hy vọng lớn nhỏ, với nhiều kiểu khác nhau theo từng giai đoạn của cuộc đời.” [6] Những hy vọng ấy giúp ta đề ra các kế hoạch, giúp ta tiến bước trong cuộc hành trình dương thế. Nhiều khi, những kế hoạch trần thế này có thể chiếm hết, không chừa chỗ trống nào cho các niềm hy vọng khác. Điều này thường xảy ra nơi các bạn trẻ và những người mới bắt đầu đi làm, những người có thể bị mù quáng bởi những “ảo ảnh” giả dối. Nhưng khi những khát vọng này đổ vỡ hoặc không thành như họ mong đợi, Đức Thánh Cha Bênêđictô nói: “Thực tế cho thấy

rõ ràng là các khát vọng ấy không phải là tất cả. Rõ ràng con người cần một niềm hy vọng sâu xa hơn. Rõ ràng chỉ có điều gì đó vô hạn mới làm con người thỏa mãn, thứ gì đó cao hơn những gì con người có thể với tới... Khát vọng vĩ đại đó chỉ có thể là Thiên Chúa, Đấng chứa đựng tất cả và chỉ có Người mới có thể ban cho chúng ta những gì chúng ta không thể với tới được.” [7]

Trong thời gian này cho tới ngày 27 tháng 9, ngày tôn phong Chân phước Cha Don Alvaro, cha muốn thường xuyên suy tư về vị tiền nhiệm của cha, người tôi trung của Thiên Chúa, người đã trung thành noi theo gương mẫu và những lời dạy của Thánh Josemaria, ngay cả trong nỗi thúc bách đoạt lấy hạnh phúc Thiên Đàng. Khi còn sống, Ngài là một người vui tươi và lạc quan vì Ngài rất yêu mến nhân đức Trông Cậy siêu nhiên này, là điều Ngài đã cầu xin Chúa mỗi ngày. Những lời cha thường nghe từ

Đấng Sáng lập, Cha Don Alvaro cũng thường dùng với niềm khát khao mãnh liệt, đặc biệt khi cảm nhận những yếu đuối và giới hạn của mình. Ngài thường nói: *“Lạy Chúa, xin đừng tin tưởng con, nhưng con xin phó thác nơi Ngài.”* Ngài chia sẻ điều đó với những ai lắng nghe mình, đặc biệt khi ai đó nghĩ họ không xứng đáng với ân sủng, vì sức nặng của tội lỗi và yếu đuối. Ngài đã động viên mọi người đặt niềm tin tưởng vào Thiên Chúa trong khi vẫn tận dụng mọi phương tiện loài người sẵn có.

Với xác tín rằng Chúa luôn lưu ý đến nhu cầu của chúng ta, chúng ta cần suy gẫm những lời động viên của Đấng Sáng lập Opus Dei: “Chúng ta phải dẫn thân, các con của cha, chúng ta phải hành động! Với sự khích lệ, động lực và niềm vui trong cuộc sống của chúng ta vì tình yêu đẩy lùi mọi sợ hãi (xem 1Ga 4,19), bằng sự mạnh dạn, không e ngại... Con phải biết cân bằng giữa thái độ

của người dũng cảm luôn thấy mọi thứ dễ dàng vì anh ta nghĩ anh ta có đủ năng lực cần thiết, với thái độ của người hèn nhát và mệt mỏi luôn thấy những khó khăn không thể giải quyết được trong mọi sự vì anh ta nghĩ anh ta không có sức mạnh cần phải có.

“Nhưng đừng quên rằng *một khi người ta muốn thực sự* thì mọi thứ đều có thể. *Deus non denegat gratiam*: Chúa không bao giờ từ chối giúp đỡ người đã cố gắng hết sức có thể.” [8]

Cha nhớ bien cố những năm 1960 cho thấy Cha Don Alvaro đã tận dụng ngay cả những sự kiện nhỏ để củng cố lòng cậy trông vào Chúa. Lần ấy, Ngài xin Cha Thánh viết mấy chữ vào một tấm hình nhỏ; đáp lại lời nài nỉ tha thiết của người con trung thành ấy, Thánh Josemaria đã viết những lời Thánh Vịnh này: *Homines et iumenta salvabis, Domine*. [9] “*Lạy Chúa, Ngài tế độ con người và súc*

vật”. Có lẽ câu Thánh Vịnh đó đến trong tâm trí Ngài lúc ấy vì Ngài đã thường xuyên suy ngẫm lời ấy, vì Ngài thấy mình như chú lừa con trước mặt Chúa. Cha cũng không loại trừ khả năng Cha Thánh đang nghĩ đến Don Alvaro, nhớ đến những tình cảm và sức mạnh mà người con ấy đã nỗ lực cộng tác với mình cách vui tươi để mang lấy gánh nặng thiêng liêng của Opus Dei. Khi Thánh Josemaria định ghi ngày tháng vào tấm hình, Cha Don Alvaro đọc thấy lời ấy và liên hệ đến tên mình, Ngài nhận xét: *Esto abre un portillo a la esperanza.* “Điều ấy mở ra niềm hy vọng”. Thánh Josemaria rất thích câu ấy và đã vui vẻ viết thêm vào tấm hình.

Trong một lần giảng tĩnh tâm cho các thành viên Opus Dei, Thánh Josemaria đã thưa với Chúa những lời thế này: “*Giêsu ơi, Ngài là Chúa của con, là Anh trai, là Tình yêu và là Tất cả của con. Sao con lại không hết*

lòng tin tưởng Ngài? Sao niềm cậy trông của con lại không thể là vô hạn? Đúng thế đấy các con của cha, chúng ta có những lý do chắc chắn, thậm chí là rất cụ thể, để hoàn toàn phó thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Một lần nữa, sự đảm bảo ấy dạy chúng ta phải biết khiêm nhu. Nhưng sự khiêm nhu của chúng ta phải đầy tin tưởng và cảm tạ.” [10]

Thiên Chúa đã ban cho ta nhiều bằng chứng về lòng ưu ái của Ngài để củng cố đức Trông Cậy nơi chúng ta.

Chúng ta chỉ cần suy niệm về việc Người đã trao ban chính Người Con yêu dấu cho thế gian để cứu chúng ta thoát khỏi tội lỗi và làm cho ta nên con cái Người; việc Chúa Thánh Thần không ngừng phù trợ, Người là Đấng ở lại và hoạt động trong Hội Thánh; các phương thế để nên thánh (các bí tích, đặc biệt là bí tích Thánh Thể và Hòa giải), mà Người đã đặt để trong tâm với của chúng ta; sự bảo trợ của Mẹ Người, cũng là Mẹ chúng ta;

gương sáng của vô số con người qua việc họ vui vẻ và tận hiến đáp lại tiếng Chúa gọi, thôi thúc chúng ta nhìn về Thiên Đàng cách chăm chú hơn. Cũng như bao vị Giáo Hoàng và Giáo Phụ của Hội Thánh đã đảm bảo với chúng ta rằng các Thánh và các Chân phước, những vị chúng ta tôn kính trên bàn thờ, khích lệ chúng ta cách đặc biệt: bằng chứng không thể phủ nhận là mỗi người chúng ta đều có ao ước nên thánh.

Trong tháng này, chúng ta mừng lễ Thánh Josemaria, Đấng đã chỉ cho ta không những đường lên Thiên Đàng qua những công việc thường ngày, mà còn chỉ ra phương cách đặc biệt để bước theo. Chúng ta có nhiều trải nghiệm về những hoa trái siêu nhiên gặt hái được khắp nơi trên thế giới nhân các Thánh Lễ mừng kính được cử hành trong khoảng ngày 26 tháng 6 với những sự trở lại của vô số người nam và nữ. Chúng ta hãy chuẩn bị đón nhận cơn mưa hồng ân

ấy và sẵn sàng giúp đỡ những ai cảm nhận được vị Linh mục thánh thiện ấy đã biến đổi cuộc đời mình bước vào con đường đến với Chúa.

Đôi khi, một số người dường như không thể “thấm” lời mời gọi ấy. Chúng ta hãy cầu nguyện không mệt mỏi cho họ, đối xử với họ đầy yêu thương. Chúng ta có thể áp dụng những gì Đức Thánh Cha Phanxicô viết trong Tông huấn *Evangelii Gaudium*, Người chỉ cho ta cách Người tiếp cận mọi người hằng ngày: “Chúng ta được mời gọi làm nguồn nước hằng sống nơi người khác có thể đến uống. Thỉnh thoảng, điều đó trở thành thập giá nặng nề, nhưng chính từ thánh giá, từ cạnh sườn bị đâm thấu, Chúa chúng ta đã trao ban chính Người cho chúng ta như nguồn nước hằng sống. Chúng ta không được cho phép mình bị đánh cắp niềm cậy trông!”[11] Chúng ta cần “rao truyền và mang ơn cứu độ của Chúa vào thế giới vốn hay đi lạc

hướng và cần được khích lệ, cần niềm hy vọng và được củng cố trên hành trình. Hội Thánh phải là nơi lòng thương xót được trao ban nhưng không, nơi mọi người luôn cảm thấy được tiếp đón, được yêu thương, được tha thứ, và được khích lệ sống cuộc đời tốt lành theo Tin Mừng.” [12]

Đức Cậy đã giúp Cha Don Alvaro không khước từ khó khăn. Kể từ lúc gia nhập Opus Dei vào năm 1935, Ngài thực thi liên tục và đầy lạc quan các việc tông đồ, xác tín rằng Thiên Chúa luôn giúp đỡ mình; và Ngài đã kiên định như thế cho đến cuối đời. Không ai ghé qua gặp Ngài, vì bất cứ lý do gì, mà khi ra về lại không nhận được lời cầu nguyện của Ngài, đôi lời thăm hỏi về gia đình hay công việc, hoặc vài lời linh hướng...Ngài không để ý tới địa vị xã hội của người khác; Ngài chỉ nhìn thấy những linh hồn Chúa đặt để cạnh Ngài: người gác cửa tòa nhà, người lính gác Văn phòng

Tòa Thánh, cô tiếp viên hàng không... Ngài cũng đối xử như thế với các nhà chức trách dân sự hay giáo quyền, dù có tuổi tác hay địa vị quan trọng trong xã hội. Ngài không bao giờ nhượng bộ theo kiểu tôn trọng thế gian. Trong những cuộc gặp gỡ, dù tình cờ hay có hẹn trước, Ngài luôn hành xử với sự bình an Chúa ban như Ngài đã thấy ở gương Thánh Josemaria.

Năm 1972, cha José Maria Hernandez Garnica, trước khi qua đời, đã viết những dòng hồi ký trong đó cha đề cập lòng thán phục cha dành cho sự “dạn dĩ” của Don Alvaro (trước khi chịu chức linh mục) khi liên hệ với các Hồng Y và Giám Mục, với các Bộ Trưởng chính phủ, các quan chức địa phương. Như một số tiểu sử của Cha Don Alvaro kể lại, cha José Maria có lần đã hỏi cha Alvaro có cảm thấy lạc lõng, bất an chút nào không khi thi hành những nhiệm vụ ấy. Câu trả lời, đầy tin tưởng vào Chúa và vào gương

Cha Thánh, như sau: “Con nghĩ về mẻ lưới cá kỳ lạ và về những gì Thánh Phêrô nói: *in nomine tuo, laxabo rete*. Con nghĩ về những gì Cha Thánh đã nói và con biết rằng, bằng cách vâng lời Người, con đang vâng lời Chúa.”[13]

Ngày phong Chân phước của Cha Alvaro đang đến gần, chúng ta hãy tin tưởng vào sự chuyển cầu của Ngài, xin Ngài cầu cùng Chúa cho chúng ta niềm tin tưởng lạc quan trong các việc tông đồ. Một ngày tốt để cầu xin Ngài là ngày 25 tháng 6, kỷ niệm 70 năm Ngài được thụ phong linh mục tại Madrid cùng với cha José María Hernández Garnica và cha Joseph Muzquiz, hồ sơ hai Đấng này cũng đang trong tiến trình xin phong thánh.

Vào ngày 14, nếu hợp ý Chúa, cha hoàn thành một năm nữa của cuộc đời. Xin cầu nguyện cho cha để cha được trung thành theo gương những

vị Mục tử thánh thiện của Opus Dei, Thánh Josemaria và Cha Alvaro. Hãy tiếp tục cầu nguyện thật nhiều và mỗi ngày cho Đức Thánh Cha và cho các hoa trái trong chuyến đi mục vụ vừa qua của Ngài đến Đất Thánh, để Chúa nhậm lời Ngài cầu nguyện cho hòa bình, cho sự hợp nhất của mọi Kitô hữu. Và hãy luôn nhớ đến việc mở rộng hoạt động tông đồ của Hội. Cách đây ít hôm cha đã đến Singapore, Đài Loan và Hàn Quốc, cha đã động viên khích lệ các anh chị em ở đó trong nhiệm vụ tuyệt vời là đem giáo lý Chúa Kitô, vốn luôn thấm đẫm tinh thần của Hội, đến với lục địa Á Châu mệnh mông. Tất cả công việc chúng ta đang làm mời gọi chúng ta đồng hành hằng ngày với các anh chị em ấy bằng cách sống sâu sắc màu nhiệm các thánh thông công. Nơi ấy biết bao nhiêu triệu người đang chờ đợi để được đón nhận Tin Mừng!

Cha không ngừng nghĩ về các chi tiết cho ngày kỷ niệm 26 tháng 6, mặc dù cha nghĩ cha phải thêm: Nếu chúng ta muốn phục vụ Chúa, chúng ta hãy kết hiệp mật thiết với Thánh Josemaria, hãy yêu mến Ngài nhiều hơn, và không để một ngày trôi qua mà không kể cho Ngài nghe các bận tâm của chúng ta, như Ngài đã viết trong một lá thư, bởi vì Ngài rất quan tâm đến cả cuộc đời của chúng ta.

Với hết lòng yêu mến, Cha chúc lành cho các con.

Cha của các con,

+ Javier

Roma, ngày 1 tháng 6 năm 2014

Ghi chú:

[1] *Triasagium Angelicum*.

[2] Tv 26[27],8 (Bản Phổ thông)

[3] Xem 1 Cr 13,12.

[4] Thánh Josemaría, *Bạn của Chúa*, số 217.

[5] Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI, Tông thư *Spe Salvi*, 30 tháng 11 năm 2007, số 31.

[6] *Sách đã dẫn*, số 30.

[7] *Sách đã dẫn*, số 30 và 31.

[8] Thánh Josemaría, Thư ngày 6 tháng 5 năm 1945, số 44.

[9] Tv 35[36], 6.

[10] Thánh Josemaría, *Ghi chép từ một buổi Suy niệm*, 10 tháng 4 năm 1937, trong *Lớn lên Nội tâm*, tr. 36.

[11] Đức Thánh Cha Phanxicô, Tông thư *Evangelii Gaudium*, 24 tháng 11 năm 2013, số 86.

[12] *Sách đã dẫn*, số 114.

[13] Xem Salvador Bernal, *Recuerdo de Alvaro del Portillo*, Rialp, tái bản

lần thứ 6, Madrid 1996, tr. 79; Hugo de Azevedo, *Missão cumprida*, Lisbon, Diel 2008, tr. 101.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-
thang-6-nam-2014/](https://opusdei.org/vi-vn/article/thu-duc-giam-quan-thang-6-nam-2014/) (30-03-2026)